Handling fra hans Side ikke kunde gøre det skete usket og heller ikke — efter hans Overbevisning — forhindre Gentagelser, saa han stod fast ved sit Løfte, da et Brud herpaa snarere vilde bringe Tusinder af hidtil lovlydige Kvinder ud i de stridbares Skarer.

Dagbladene vil have meddelt vore Læsere, at ca. 300 Personer er fængslede, deriblandt de 2 Redaktører *Mr.* og *Mrs. Pethick Laurence* samt *Mrs. Pankhurst.* Disse 3 vil rimeligvis blive idømt flere Maaneders Fængsel. Redaktørerne, fordi man ved en Husundersøgelse mener at have fundet Papirer hos dem, hvis Indhold var strafværdigt paa Grund af oprørske Tendenser. Noget bestemt herom foreligger dog ikke endnu. Miss *Christabel Pankhurst* er der udstedt Arrestordre imod, men hun er sporløst forsvunden fra Jordens Overflade. Hendes sidste Livstegn fandtes i hendes Blad »*Votes for women*«. Det var Overskriften «*En Udfordring*«, saa fulgte 2 blanke Spalter og saa hendes Navn. Trykkeriet havde nægtet at trykke Artiklen af Frygt for at komme i Konflikt med Lovene.

Det andet store millitante Forbund »The womens freedom League« har ved sin hæderkronede gamle Formand, den 75aarige *Charlotte Despard* taget Afstand *ikke* fra den millitante Fremgangsmaade, som de tilskriver stor Betydning, men *fra militant Handling paa det nuværende Tidspunkt.* Det moderate Forbund med *Millicent Fawcett* i Spidsen siger, at de *beklager* og *fordømmer* det, der er sket, men de opfordrer Lovgiverne til at erindre sig følgende Udtalelser af Lord Morley, da han i Overhuset som Svar paa Uroligheder i Indien fremlagde sit Forslag til en Reform. »Denne Bevægelse i Indien er rejst for at naa nogle Fordele, som vi selv har lært Befolkningen at betragte som værd at eje. Hvis vi ikke kan komme til en Ordning, der samtidig tilfredsstiller disse ny Krav, da er Fejlen *vor,* ikke *Befolkningens.* Der vilde da være sket et Brud mod britisk Statsklogskab«.

Til Slut skal vi gengive et Brev, som Næstformanden for det kgl. Kollegium for Kirurgi, Mr.

Mansell Moullin

sendte det konservative Blad »Times«, som sendte det tilbage, hvorefter det blev optaget i et af Kvindebladene. Denne Mand skriver:

Suffragetternes Ødelæggelsestogt ere forbi. — Retten gaar sin Gang. — Og som altid, naar Folket er ophidset, raaber man paa barbariske hævngerrige Domme, som — hvis de gives — de samme Mennesker senere, naar de har faaet deres Fornuft, vil beklage.

Flere hundrede Kvinder — mange af dem de højst kultiverede og mest talentfulde i Landet — er underkastede det engelske Fængselssystems ubeskrivelige Lidelser. De har givet Afkald paa alt for deres Sag — de har vist den smukkest mulige Form for Forsagelse. Nogle vil bukke under og dø. Mange flere vil tage Skade for hele Livet. Alle vil de komme til at gennemgaa store Lidelser.

Hvad er saa det næste Spørgsmaal? Retfærdighed.

Husk, at for disse Kvinder er deres Sag hellig. Det er en Religion for dem. Husk, at denne Følelse spreder sig vidt og bredt Landet over, og den gror med en Hurtighed, som aldrig før. Husk, at det retfærdige i deres Sag er blevet indrømmet Gang paa Gang af Ministre og Folketingsmænd, og husk at disse Kronens Tjenere har tirret Kvinderne over al Grænse med haanlige Beskyldninger om Mangel paa Iver for deres Sag, ved højtideligt at love dem Hjælp med den ene Haand, medens de med den anden er optagne af at give Dødsstødet til det Forslag, som Kvinderne ønskede fremmet.

Det er muligt, at det, Kvinderne gør, er urigtigt, men hvis er Skylden?

Kvindernes Sag er en Menneskeværdi, der uimodstaaelig arbejder sig frem til højere Maal. Hjulpet, støttet og ledet ved statsmandsmæssig Handlemaade kan den kun virke til det Gode. Undertrykkes den, holdes den nede med Magt, da vil den stadig vokse til den er saa stærk, at den bortfejer alle de Hindringer, der er i dens Vej. Saaledes er det altid gaaet med alle store moralske Bevægelser, og saaledes vil det ogsaa gaa med denne.

Vil ikke Medlemmerne i Parlamentet før det er for sent, prøve paa at se under Tingenes Overflade, prøve at faa Øje paa det, der ligger dybere, feje til Side alle Øjeblikkets Smaating og sørge for, at det som saa mange Ministre har kaldt Kvindernes retfærdige Krav, at det uden Ophold bliver imødekommet?

Mrs. Annie Besant.

Den bekendte engelske Forfatterinde og Teosof, skriver ligeledes i »Times« for 12. Marts:

....at Mr. Asquith henvender sig til Kronens Lovkyndige for at knuse disse frygtelige